

СХВАЛЕНО

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою ДНУ ІБП НАПрН
України, протокол № 3
від 7 липня 2021 р.

Бюро президії НАПрН України,
постанова від 12.03.2021 № 192/2-6

СТРАТЕГІЯ

розвитку Державної наукової установи «Інститут інформації, безпеки і права Національної академії правових наук України» на 2021 – 2025 роки

1. Загальні положення

1.1. Ця Стратегія визначає основні засади, завдання, пріоритети і напрями розвитку Державної наукової установи «Інститут інформації, безпеки і права Національної академії правових наук України» (далі – Інститут) на 2021 – 2025 роки в контексті цифрової трансформації та розвитку суспільних відносин в інформаційній сфері; розбудови інформаційного суспільства, глобального і національного інформаційного простору; виникнення новітніх викликів і загроз національній безпеці та обороні; правового забезпечення європейської та євроатлантичної інтеграції України.

1.2. Правовою основою Стратегії є Конституція України, закони України «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про вищу освіту», «Про національну безпеку України» та інші законодавчі акти, розпорядження Кабінету Міністрів України від 03.02.2021 р. № 85-р Про утворення Державної наукової установи «Інститут інформації, безпеки і права Національної академії правових наук України», Меморандум про взаємодію Апарату Верховної Ради України і Національної академії правових наук України (2020 р.), Меморандум про взаємодію Урядового офісу європейської та євроатлантичної інтеграції і Національної академії правових наук України (2020 р.), Стратегія розвитку НАПрН України на 2021 – 2025 рр., Статут Національної академії правових наук України і Статут Державної наукової установи «Інститут інформації, безпеки і права Національної академії правових наук України».

1.3. Інститут розвиває свою діяльність на засадах:

- верховенства права;
- законності;
- наукового самоврядування;
- позапартійності;
- сприяння творчому ставленню працівників до наукової діяльності та підвищенню їх професійної кваліфікації;
- забезпечення права вчених на власну наукову позицію;
- підтримки і заохочення творчого зростання наукової молоді;
- поєднання суспільних та особистих інтересів наукових працівників.

1.4. Головною місією Інституту в сучасних умовах трансформації Українського суспільства і держави має стати наукове і правове забезпечення модернізації суспільних відносин та визначення пріоритетних напрямів наукових досліджень і розвитку законодавства *в інформаційній сфері, у сфері цифрової трансформації та сфері національної безпеки і оборони України*, а також сприяння формуванню і реалізації державної політики, діяльності державних органів та органів місцевого самоврядування, правоохоронних і судових органів та військових формувань у вказаних сферах, розбудові громадянського суспільства, суверенної, демократичної, соціальної і правової держави.

1.5. Реалізація вказаної місії можлива за рахунок:

– утвердження Інституту як провідного вітчизняного науково-експертного центру з правових питань формування та реалізації державної політики в інформаційній сфері, у сфері цифрової трансформації та сфері національної безпеки і оборони України;

– підготовки рекомендацій щодо вдосконалення практичної діяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, правоохоронних і судових органів та суб'єктів сектору безпеки і оборони України;

– зміцнення наукового потенціалу Інституту та розширення предметної сфери фундаментальних і прикладних наукових досліджень, спрямованих на пріоритетні для держави напрями науки, інноваційний розвиток суспільства і держави, а також подальше забезпечення координації таких досліджень;

– активізації науково-експертної та науково-методичної роботи задля підвищення якості нормотворчої і правозастосовної діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування, правоохоронних і судових органів, сил безпеки і оборони України;

– інтеграції Інституту в міжнародний науковий та Європейський дослідницький простір, подальшого розширення міжнародного співробітництва у науковій, освітній та інноваційній діяльності;

– забезпечення професійного зростання та розвитку наукового потенціалу Інституту відповідно до сучасних світових стандартів.

2. Основні завдання Інституту та пріоритетні напрями наукових досліджень на 2021 – 2025 роки.

2.1. Основними завданнями Інституту на 2021 – 2025 роки є:

1) формування пропозицій та участь у реалізації державної політики з питань проведення наукових досліджень і розробок в галузі держави і права; наукового забезпечення становлення і розвитку інформаційного суспільства та суспільства знань, цифрової трансформації та інноваційного розвитку України; захисту прав, свобод та безпеки людини в інформаційній сфері; правового регулювання суспільних відносин у сфері забезпечення національної, інформаційної, кібернетичної та міжнародної безпеки;

2) організація та проведення фундаментальних досліджень, прикладних наукових і науково-технічних (експериментальних) розробок з актуальних теоретико-методологічних проблем держави і права, інформаційного права, права

національної безпеки та військового права згідно з напрямками діяльності Інституту;

3) вивчення особливостей, тенденцій і закономірностей розвитку суспільних відносин в інформаційній, безпековій та інформаційно-комунікаційній сферах життєдіяльності людини, суспільства, держави та міжнародної спільноти; підготовка пропозицій щодо їх правового врегулювання та розробки відповідних проектів законів, стратегій, концепцій і програм; сприяння впровадженню сучасних методів і засобів обробки даних, інформаційних технологій, ресурсів, продукції та послуг;

4) взаємодія з профільними комітетами та підрозділами Апарату Верховної Ради України з питань законотворчої діяльності, розвитку складових електронного парламенту і парламентського контролю; підтримання інформаційних ресурсів в галузі держави і права та формування єдиної системи нормативно-правової інформації державних органів та органів місцевого самоврядування;

5) участь в організації наукового та інформаційно-аналітичного забезпечення за напрямками нормотворчої діяльності згідно з рекомендаціями Місії Європейського Парламенту щодо внутрішньої реформи та підвищення інституційної спроможності Верховної Ради України; розробка практичних рекомендацій щодо правового забезпечення і вдосконалення діяльності Верховної Ради України та інших державних органів, суб'єктів сектору безпеки і оборони України;

6) взаємодія з Урядовим офісом європейської та євроатлантичної інтеграції, суб'єктами сектору безпеки і оборони з питань правового забезпечення національної та міжнародної безпеки, євроатлантичної інтеграції, реалізації програм Україна – НАТО, розвитку системи стратегічних комунікацій і демократичного контролю над сектором безпеки і оборони України;

7) проведення наукових, правових та судових експертиз; надання наукових, науково-технологічних та інших послуг відповідно до законодавства; виконання замовлень органів державної влади, органів місцевого самоврядування, закладів, установ, підприємств та організацій згідно з профілем діяльності Інституту; участь у науковому забезпеченні їх нормотворчої і правозастосовної діяльності;

8) формування і розвиток наукових шкіл згідно з профілем діяльності Інституту; розроблення нових напрямів та пріоритетів досліджень; здійснення науково-педагогічної діяльності; участь у перепідготовці та підвищенні кваліфікації працівників Апарату і комітетів Верховної Ради України та інших державних органів, органів місцевого самоврядування, закладів, установ, підприємств та організацій; підготовка магістрів і докторів філософії за спеціальністю 081 «Право» та докторів наук згідно з профілем діяльності Інституту;

9) консолідація інтелектуального потенціалу фахівців, експертів і вчених та науково-педагогічних працівників з правових проблем інформаційної та безпекової сфер; підтримка талановитих учених і наукової діяльності молоді в галузі держави і права;

10) сприяння розвитку юридичної науки та освіти, поширенню наукових знань в галузі держави і права та інтеграції вітчизняної правової науки у світовий науковий і європейський дослідницький простір.

2.2. Пріоритетними напрямками фундаментальних і прикладних наукових досліджень з питань *правового забезпечення інформаційної сфери* є:

1) інформація та інформаційна сфера як об'єкти права, теорія, методологія і напрями розвитку інформаційного права; філософські й теоретико-правові основи розвитку суспільних відносин в умовах розбудови інформаційного суспільства та суспільства знань;

2) захист прав, свобод, приватності життя та безпеки людини в інформаційній сфері в умовах поширення інформаційних технологій, розвитку національного та глобального інформаційного простору;

3) правові засади формування і реалізації державної інформаційної політики, розвитку системи державного управління та регулювання суспільних відносин в інформаційній сфері; інформаційне законодавство і напрями його розвитку в контексті євроінтеграції України;

4) правовий режим інформації, інформаційних ресурсів, продукції і послуг; правове забезпечення формування національних інформаційних ресурсів та інформаційної інфраструктури і доступу до них; право власності в інформаційній сфері;

5) правове забезпечення функціональних напрямів інформаційної діяльності (*адміністративних послуг і доступу до публічної інформації; документообігу і державної статистики; засобів масової інформації та реклами; видавничої, бібліотечної, архівної і музейної справи; інформаційної діяльності в галузях освіти і науки, культури і мистецтв, в економічній, фінансовій, банківській та інших сферах*);

6) правові основи інформаційної діяльності Верховної Ради України та інших державних органів, органів місцевого самоврядування, правоохоронних органів та органів суду, закладів, установ, підприємств та організацій різних форм власності, неурядових організацій та інших інститутів громадянського суспільства;

7) правові засади розвитку національних засобів масової інформації, захисту прав і свобод професійної діяльності журналістів, запобігання інформаційному насильству, інформаційній експансії та монополізації національного інформаційного простору, утвердження в національному інформаційному просторі духовних, культурних і моральних цінностей народу України;

8) основи правової інформатики та соціально-правового моделювання, системної інформатизації нормотворчої, правозастосовної і правоосвітньої діяльності, розвитку електронного державного управління. Проблеми впровадження й розвитку інформаційно-правових підсистем електронного парламенту та е-урядування, електронних систем і баз даних в галузі держави і права в контексті розвитку парламентського контролю і децентралізації влади в Україні;

9) історія інформаційного права і правового регулювання суспільних відносин в інформаційній сфері; проблеми юридичної відповідальності, попередження, виявлення і припинення злочинів та інших правопорушень в інформаційній сфері;

10) інформаційне право зарубіжних країн, порівняльне законодавство в інформаційній сфері; гармонізація та імплементація норм правових актів

Європейського Союзу та міжнародного інформаційного права в законодавство України; правові засади міжнародного співробітництва в інформаційній сфері.

2.3. Пріоритетними напрямками фундаментальних і прикладних наукових досліджень у *сфері правового забезпечення цифрової трансформації* є:

1) філософські й теоретико-правові основи формування і розвитку суспільних відносин в умовах цифрової трансформації; теорія, методологія і напрями правового забезпечення цифрової трансформації у різних сферах життєдіяльності людини, суспільства, держави та міжнародної спільноти;

2) правові засади формування і реалізації державної політики у сфері цифрової трансформації, розвитку системи державного управління у цій сфері; правове регулювання створення та виробництва складових систем та засобів цифрової трансформації, розвитку цифрової інформаційної інфраструктури, ринку електронних комунікацій, користування радіочастотним ресурсом;

3) теоретико-методологічні засади формування і розвитку новітніх правових засад щодо визначення понять, критеріїв, змісту та обсягів правоздатності, дієздатності і деліктоздатності штучного інтелекту і робототехніки, опрацювання проблем визначення їх спеціальної або загальної правосуб'єктності та юридичної відповідальності у цій сфері;

4) правовий режим проектування, виробництва, впровадження та експлуатації сучасних систем і засобів цифрової трансформації та їх основних складових (технологій Інтернету речей, штучного інтелекту, робототехніки, криптовалют, технологій блокчейн, «хмарних» технологій, «великих даних», електронних комунікацій та соціальних мереж);

5) правове забезпечення функціонування опорних кластерів розвитку для проведення цифрової трансформації у промисловості (Індустрія 4.0), в банківській сфері, енергетиці, освіті, державному управлінні, ретейлі, у сільському господарстві, «розумному» містобудуванні, у системі охорони здоров'я, науці та освіті тощо;

6) проблеми правового регулювання з питань застосування автономних (безпілотних) транспортних засобів на основі використання технологій штучного інтелекту (автомобілів, літальних апаратів, морських і річкових суден та ін.) з урахуванням прогнозованих змін міжнародного права про відкрите море, дорожній рух, цивільну авіацію тощо;

7) напрями розвитку національного законодавства щодо ринку електронних комунікацій, користування радіочастотним ресурсом, впровадження технологій Інтернету речей, штучного інтелекту, робототехніки, криптовалют, технологій блокчейн, «хмарних» технологій, «великих даних» тощо;

8) теоретико-правові основи захисту прав та безпеки людини, суспільства і держави в умовах застосування штучного інтелекту, робототехніки, хмарних технологій обчислення та технологій блокчейну, соціальних мереж, а також визначення юридичної відповідальності за правопорушення у цій сфері;

9) законодавство зарубіжних країн, порівняльне законодавство у сфері цифрової трансформації; гармонізація та імплементація норм правових актів Європейського Союзу та міжнародного права в законодавство України відповідно

до її зобов'язань; правові засади міжнародного співробітництва у сфері цифрового майбутнього.

2.4. Пріоритетними напрямками фундаментальних і прикладних наукових досліджень у сфері правового забезпечення національної безпеки та оборони є:

1) теоретико-правові основи забезпечення національної, інформаційної та кібернетичної безпеки, захисту суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності України, прав та безпеки людини і громадянина;

2) правові засади формування та реалізації державної політики з питань національної безпеки і оборони, розвитку системи забезпечення національної безпеки, реформування і розвитку суб'єктів сектору безпеки і оборони та оборонно-промислового комплексу в контексті євроатлантичної інтеграції України;

3) теоретичні основи розвитку права національної безпеки, права міжнародної безпеки та військового права; методологічні та прикладні засади розвитку законодавства з питань національної безпеки і оборони, правового забезпечення організації та діяльності суб'єктів сектору безпеки, функціонування недержавних суб'єктів сектору безпеки як складової системи забезпечення національної безпеки України;

4) правові засади забезпечення національної безпеки у зовнішньо- і внутрішньополітичній сферах, у сфері державної безпеки, у сферах воєнної безпеки та охорони державного кордону; модернізація правової політики України щодо стратегій економічної, енергетичної та екологічної безпеки в умовах глобальних і регіональних трансформацій;

5) проблеми боротьби з тероризмом, організованою злочинністю і корупцією, протидії злочинам проти основ національної безпеки, проти миру і безпеки людства та міжнародного правопорядку; законодавчого забезпечення оперативно-розшукової, розвідувальної та контррозвідувальної діяльності;

6) актуальні проблеми забезпечення інформаційної безпеки України як однієї з основних функцій держави; правові та організаційні засади забезпечення кібернетичної безпеки, боротьби з кіберзлочинністю, кібершпигунством та кібертероризмом;

7) правове забезпечення захисту персональних даних, інформації з обмеженим доступом, технічного захисту інформації, запобігання і протидії негативним інформаційним впливам та впливам інформаційних технологій на шкоду людині, суспільству, державі та міжнародному правопорядку;

8) правові аспекти становлення і розвитку демократичного контролю над воєнною організацією, державними і недержавними суб'єктами сектору безпеки; організаційно-правові засади цивільно-військового співробітництва, становлення і розвитку системи стратегічних комунікацій сектору безпеки і оборони та євроатлантичної інтеграції України;

9) правові проблеми формування і розвитку систем регіональної (субрегіональної) та міжнародної безпеки, міжнародного співробітництва у цій сфері та гармонізації національного законодавства з нормами міжнародного права, законодавством ЄС і стандартами НАТО в галузі безпеки і оборони.

3. Розвиток наукового потенціалу та організаційних спроможностей Інституту

3.1. З метою розвитку Інституту та реалізації визначених завдань і функцій з питань наукової, науково-технічної (науково-технологічної) та освітньої діяльності Інститут:

1) розробляє пріоритетні напрями правових досліджень в інформаційній сфері, у сфері цифрової трансформації та сфері національної безпеки і оборони, здійснює заходи з організації та координації наукових досліджень згідно з профілем Інституту;

2) складає, затверджує і виконує плани науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт, вирішує питання їх кадрового, фінансового та іншого ресурсного забезпечення;

3) вивчає, аналізує та узагальнює досягнення сучасної науки в галузі історії, філософії і права, цифрової трансформації та інновацій, суспільних відносин за напрямками інформаційної діяльності, захисту прав, свобод і безпеки людини, національної та міжнародної безпеки, визначає можливості їх використання, бере участь у розробці та реалізації державної політики в інформаційній та безпековій сферах, міжнародних програм співробітництва;

4) здійснює підготовку на виконання доручень Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, НАПрН України та/або за власною ініціативою прогнозів, інформаційно-аналітичних матеріалів, пропозицій, рекомендацій щодо суспільно-політичного, соціально-економічного, науково-технічного, інноваційного та гуманітарного розвитку держави згідно з напрямками діяльності Інституту;

5) бере участь в опрацюванні та здійсненні незалежної наукової оцінки проектів стратегічних документів (доктрин, концепцій, стратегій, програм, планів тощо), розробці проектів законів та інших нормативно-правових актів;

6) проводить наукові експертизи проектів нормативно-правових актів, програмних документів і рішень державних органів та органів місцевого самоврядування; здійснює наукові та науково-технічні експертизи програм, проектів, науково-дослідних робіт, а також науково-правові та судові експертизи; надає експертні висновки;

7) сприяє розвитку складових електронного парламенту та електронного управління в системі державних органів та органів місцевого самоврядування; формує, запроваджує та підтримує функціонування електронних систем і баз даних в галузі держави і права;

8) бере участь та здійснює підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації кадрів; підготовку магістрів, докторів філософії та докторів наук відповідно до законодавства і напрямів діяльності Інституту; створює спільно з вищими навчальними закладами спеціалізовані кафедри для підготовки фахівців за кваліфікаційним рівнем магістра та (або) доктора філософії;

9) створює на договірних засадах наукові та навчально-наукові підрозділи (лабораторії, центри) та державні ключові лабораторії спільно з іншими науковими установами та/або вищими навчальними закладами (університетами, академіями,

інститутами) та може розміщувати ці підрозділи на їх базі, а також засновує відповідно до законодавства вищі навчальні заклади за профілем наукової діяльності (галузі знань) Інституту;

10) створює у встановленому законодавством порядку спеціалізовані вчені ради для захисту дисертацій за спеціальностями відповідно до основних напрямів діяльності Інституту з правом приймати остаточне рішення щодо присудження наукових ступенів акредитованими спеціалізованими вченими радами;

11) організовує, проводить і бере участь у наукових конференціях, симпозіумах, семінарах, «круглих столах», творчих конкурсах та інших заходах, у т.ч. міжнародних; надає приміщення для проведення досліджень, наукових, державних і громадських заходів;

12) здійснює редакційну та видавничу діяльність, публікує результати наукових досліджень, наукові журнали та інші видання, виступає відповідно до законодавства засновником (співзасновником) друкованих та електронних засобів масової інформації, наукових видавництв, наукових журналів і видань;

13) проводить обмін друкованими виданнями та іншими видами носіїв інформації з науковими установами, вищими навчальними закладами, бібліотеками та інформаційними центрами, а також з іншими закладами, установами, підприємствами, організаціями і фондами в Україні та за кордоном;

14) здійснює науково-організаційне забезпечення діяльності Секції права національної безпеки та військового права НАПрН України, Координаційного бюро з інформаційного права та інформаційної безпеки НАПрН України, Представника НАПрН України при Апараті Верховної Ради України та інших структур за рішенням президії НАПрН України;

15) бере участь у конкурсах для одержання грантів на проведення досліджень, конкурсах наукових робіт, проектів, заявок на підготовку законопроектів і розробку наукових проблем тощо; здійснює інформаційно-аналітичну, нормотворчу, науково-експертну та інші види діяльності, визначені законодавством і Статутом Інституту;

16) встановлює та підтримує міжнародні зв'язки для використання світового досвіду в інформаційній, безпековій та правовій сферах; бере участь у реалізації міжнародних програм та бере участь у співпраці з представниками консультативної місії ЄС в Україні, офісу НАТО в Україні, Центру інформації і документації НАТО в Україні, ОБСЄ, регіонального представництва ООН та з іншими організаціями.

3.2. Для формування і розвитку наукових шкіл та інноваційних напрямів досліджень при Інституті створюються та функціонують (на громадських засадах) **центри (за напрямками наукової діяльності):**

1) *Центр філософії інформаційного права та інформаційного суспільства* (керівник – Дзьобань О.П., доктор філософських наук, професор);

2) *Центр теорії інформаційного суспільства, прав та безпеки людини в інформаційній сфері* (керівник – Пилипчук В.Г., доктор юридичних наук, професор, академік НАПрН України);

3) *Центр інформаційного та соціально-правового моделювання* (керівники – Ланде Д.В., доктор технічних наук, професор; Фурашев В.М., кандидат технічних наук, доцент, старший науковий співробітник);

4) *Центр соціогуманітарної інформології, інформаційної культури і права* (керівник – Беляков К.І., доктор юридичних наук, професор);

5) *Центр правового забезпечення цифрової трансформації* (керівник – Баранов О.А., доктор юридичних наук, старший науковий співробітник);

6) *Центр права національної безпеки та інформаційно-правових проблем міжнародної безпеки* (керівник – Доронін І.М., доктор юридичних наук, доцент);

7) *Центр військового права та інформаційно-правових проблем воєнної безпеки* (керівник – Богуцький П.П., доктор юридичних наук, доцент);

8) *Центр правового забезпечення інформаційної та кібернетичної безпеки* (керівник – Довгань О.Д., доктор юридичних наук, професор);

9) *Центр захисту приватності та безпеки персональних даних в умовах цифрової трансформації* (керівник – Брижско В.М., доктор філософії, старший науковий співробітник).

3.3. При Інституті також функціонує *Центр науково-правових експертиз та прогнозування* (керівник – Савінова Н.А., доктор юридичних наук, старший науковий співробітник; координатори діяльності центру – Заславська Л.В., Лебединська О.В.). Центр забезпечує надання послуг (на договірних засадах) відповідно до законодавства на замовлення державних органів, органів місцевого самоврядування, фізичних та юридичних осіб щодо:

1) проведення незалежної наукової оцінки проектів стратегічних документів (доктрин, концепцій, стратегій, програм, планів тощо);

2) здійснення наукових досліджень і розробок згідно з профілем діяльності Інституту;

3) надання консультаційних послуг з питань нормотворчої, правозастосовної і правоосвітньої діяльності;

4) проведення наукових експертиз проектів нормативно-правових актів, програм та науково-дослідних робіт;

5) проведення науково-правових експертиз, надання експертних висновків.

3.4. З метою правового забезпечення та подальшого розвитку інформаційної сфери, сфери цифрової трансформації, національної безпеки і оборони в Інституті сформовані та розвиваються **наукові школи**:

– «Інформаційного права»;

– «Правової інформатики та соціально-правового моделювання»;

– «Правового забезпечення інформаційної і національної безпеки».

У 2019 – 2020 рр. на базі наукової школи «Правового забезпечення інформаційної і національної безпеки» були сформовані наукові школи:

– «Права національної безпеки та військового права»;

– «Правового забезпечення інформаційної та кібернетичної безпеки».

Водночас, здійснюються дослідження і заходи, спрямовані на формування наукових шкіл щодо:

- *правових проблем розвитку суспільства і держави в контексті цифрової трансформації;*
- *правових проблем соціогуманітарної інформології та інформаційної культури;*
- *захисту прав, свобод та безпеки людини в інформаційній сфері.*

4. Взаємодія Інституту з державними органами та органами місцевого самоврядування, правоохоронними органами та суб'єктами сектору безпеки і оборони України

4.1. Інститут взаємодіє з Апаратом Верховної Ради України, профільними комітетами Верховної Ради України та Секретаріатом Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини за такими основними напрямками:

1) організація наукового, інформаційно-аналітичного та експертного забезпечення за напрямками законотворчої діяльності згідно з рекомендаціями Місії Європейського Парламенту щодо внутрішньої реформи та підвищення інституційної спроможності Верховної Ради України;

2) сприяння розвитку складових електронного парламенту, парламентського контролю, підтримання інформаційних ресурсів в галузі законодавства і формування єдиної системи нормативно-правової інформації державних органів та органів місцевого самоврядування;

3) науково-організаційне забезпечення діяльності представника Національної академії правових наук України при Апараті Верховної Ради України (на громадських засадах), на якого покладається координація наукових досліджень з питань законотворчої діяльності та організація взаємодії наукових установ та президії НАПрН України з підрозділами Апарату та комітетами Верховної Ради України;

4) сприяння діяльності Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини з питань наукового і правового забезпечення захисту прав, приватності та безпеки персональних даних людини в контексті цифрової трансформації та розбудови інформаційного суспільства.

4.2. Інститут розвиває взаємодію та співпрацю з Урядовим офісом координації європейської та євроатлантичної інтеграції за такими основними напрямками:

1) організація наукового, науково-методичного та експертного забезпечення законотворчої діяльності, у т.ч. розроблення проектів стратегій, концепцій, програм та інших документів з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України;

2) участь у науковому забезпеченні адаптації законодавства України до права Європейського Союзу (acquis ЄС) та інформаційно-правовому забезпеченні оновлення глосарію термінів acquis ЄС;

3) правове забезпечення реалізації програм та інших актів з питань співробітництва України з НАТО, впровадження стандартів і рекомендацій НАТО у сфері національної безпеки і оборони;

4) правове забезпечення та сприяння розвитку системи стратегічних комунікацій сектору безпеки і оборони в контексті євроатлантичної інтеграції України;

5) забезпечення координації та взаємодії наукових установ і президії НАПрН України з Урядовим офісом з питань правового забезпечення євроатлантичної інтеграції України.

4.3. Інститут організовує взаємодію з Міністерством цифрової трансформації України, Міністерством культури та інформаційної політики України, Міністерством освіти і науки України за такими основними напрямками:

1) сприяння формуванню та реалізації державної інформаційної політики, державної політики з питань цифрової трансформації та державної політики з питань розвитку освіти, науки та інновацій;

2) участь у формуванні пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки в Україні;

3) наукове і правове забезпечення нормотворчої діяльності, участь у підготовці та проведенні наукових експертиз проектів законів, концепцій, стратегій і програм у вказаних сферах;

4) участь працівників Інституту у діяльності створених вказаними та іншими державними органами робочих та експертних груп, комісій та дорадчих органів.

4.4. Інститут розвиває взаємодію з Міністерством оборони України, Генеральним штабом Збройних Сил України та іншими суб'єктами сектору безпеки і оборони України за такими основними напрямками:

1) сприяння формуванню і реалізації державної політики у сфері національної безпеки та оборони;

2) участь у законодавчому забезпеченні реформування і подальшого розвитку сектору безпеки і оборони України;

3) сприяння впровадженню у Збройних Силах та інших військових формуваннях України стандартів країн-членів НАТО, зокрема, з питань правового забезпечення євроатлантичної інтеграції України, відновлення і розвитку системи військової юстиції (військової поліції, військової прокуратури та військового суду), гарантій соціально-правового захисту військовослужбовців та співробітників сил безпеки і членів їх сімей тощо.

5. Розвиток співробітництва Інституту з вищими навчальними закладами та іншими науковими установами.

5.1. Інститут згідно з наявними двосторонніми угодами (договорами, меморандуми) розвиває співробітництво в галузі освіти і науки з такими основними закладами і установами:

– Національним технічним університетом України «Київський політехнічний університет імені Ігоря Сікорського»;

– Національним юридичним університетом імені Ярослава Мудрого (Військово-юридичним інститутом та Інститутом підготовки юридичних кадрів для СБ України у складі університету);

– Київським національним університетом імені Тараса Шевченка (Військовим інститутом та Інститутом Управління державної охорони України у складі університету);

– Національним педагогічним університетом імені М.П. Драгоманова;

– Вінницьким державним педагогічним університетом імені Михайла Коцюбинського;

– Національним університетом «Одеська морська академія»;

– Національним університетом «Острозька академія»;

– Національним університетом оборони України імені Івана Черняхівського;

– Національною академією Служби безпеки України;

– Національною академією Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького;

– Державним науково-дослідним інститутом МВС України;

– науковими установами НАН України і НАПрН України згідно з профілем діяльності Інституту та ін.

5.2. Співробітництво Інституту з вищими навчальними закладами і науковими установами здійснюється за такими основними напрямками:

1) забезпечення координації наукової і науково-педагогічної діяльності з питань правового забезпечення в інформаційній сфері, у сфері цифрової трансформації та сфері національної безпеки і оборони;

2) створення на договірних засадах наукових і навчально-наукових підрозділів (лабораторій, центрів) та державних ключових лабораторій спільно з іншими науковими установами та/або вищими навчальними закладами (університетами, академіями, інститутами), заснування відповідно до законодавства вищих навчальних закладів за профілем наукової діяльності (галузі знань) Інституту;

3) створення спільно з вищими навчальними закладами спеціалізованих кафедр для підготовки фахівців за кваліфікаційним рівнем магістра та (або) доктора філософії;

4) організація і проведення наукових конференцій, симпозіумів, семінарів, «круглих столів», творчих конкурсів та інших заходів, у т.ч. міжнародних;

5) обмін друкованими виданнями та іншими видами носіїв інформації з науковими установами, вищими навчальними закладами, бібліотеками та інформаційними центрами, а також з іншими закладами, установами, підприємствами, організаціями і фондами в Україні й за кордоном;

6) підготовка рекомендацій щодо визначення змісту компетентностей та кваліфікацій, які набуваються у процесі отримання освіти за напрямками «інформаційне право», «право національної безпеки» та «військове право»;

7) відкриття спільних освітньо-професійних, освітньо-наукових та наукових програм за напрямками «інформаційне право», «інформаційна безпека», «кібербезпека», «національна безпека» та розробка методичних підходів щодо викладання відповідних курсів в межах вказаних програм;

8) організація і проведення стажування в Інституті науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів;

9) проведення в Інституті практики для магістрів спільно з вищими навчальними закладами;

10) організація і проведення конкурсів молодих вчених та конкурсів магістрів в галузі інформаційного права, інформаційної і національної безпеки.

5.3. Інститут здійснює комплекс практичних заходів щодо формування спільних з вищими навчальними закладами структурних підрозділів та впровадження результатів фундаментальних досліджень і розробок у навчальний процес, зокрема:

1) на базі *Навчально-наукового центру інформаційного права і правових питань інформаційних технологій*, створеного у складі Національного технічного університету України «КПІ імені Ігоря Сікорського» спільно з Інститутом розробляються і впроваджуються в освітній процес навчальні курси, зокрема: «Інформаційне суспільство і право», «Основи інформаційного права», «Інформаційне право», «Особливості інформаційного права», «Проблеми інформаційного права», «Міжнародне інформаційне право», «Основи інформаційної безпеки», «Правові аспекти інформаційної безпеки», «Правові питання інформаційно-комунікаційних технологій», «Правові аспекти функціонування систем електронного управління (e-governance)» та ін.;

2) в Національній академії СБ України та навчальних закладах інших суб'єктів сектору безпеки використовуються наукові здобутки Інституту для розробки і оновлення навчально-методичного забезпечення низки навчальних дисциплін, зокрема «Інформаційне право», «Організаційно-правові основи захисту інформації з обмеженим доступом», «Забезпечення інформаційної безпеки держави» тощо;

3) на базі *Наукової лабораторії інформаційно-правових проблем освіти та інноваційного розвитку*, створеної у складі Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського спільно з Інститутом, опрацьовуються актуальні проблеми розвитку освіти в умовах інформаційного суспільства та суспільства знань, а також проблеми інноваційного розвитку регіону в контексті децентралізації влади в Україні;

4) на базі *Навчально-наукового центру прав і свобод людини в інформаційному суспільстві*, створеного у складі Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова спільно з Інститутом, розпочато у взаємодії з Секретаріатом Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини опрацювання актуальних проблем захисту прав, свобод і безпеки людини в інформаційній сфері;

5) у взаємодії з Національним університетом «Одеська морська академія» опрацьовуються питання щодо розвитку освіти і науки в галузі морського права, морської безпеки і безпеки в Чорноморському регіоні та створення спільного навчально-наукового центру.

5.4. Інститутом спільно з апаратом президії НАПрН України також здійснюється моніторинг наукових досліджень в галузі юридичних наук і забезпечується формування та підтримання Баз даних «Правова наука», що містить узагальнені відомості про затверджені теми і захищені дисертаційні дослідження з правової проблематики, які використовуються при організації роботи з аспірантами і докторантами в Україні.

6. Діяльність Інституту з популяризації знань за результатами проведених фундаментальних і прикладних досліджень

6.1. Інститут здійснює популяризацію знань, результатів власних досліджень і розробок та провідних наукових здобутків у сфері інформаційного права, правової інформатики, інформаційної та кібернетичної безпеки, права національної безпеки та військового права за такими основними напрямками:

1) популяризація наукових досліджень та освітніх програм за напрямками «Інформаційне право», «Інформаційна безпека», «Національна безпека» у тому числі шляхом пропагування наукових та науково-технічних досягнень, винаходів, нових сучасних технологій, внеску України у розвиток світової науки і техніки;

2) робота з мережами трансферу технологій, використання власних інформаційних ресурсів для роботи з авторами, винахідниками, освітою, наукою, бізнесом, пошук партнерів;

3) використання наявних в Інституті та розробка нових електронних наукових та освітніх ресурсів;

4) популяризація наукових результатів та діяльності Інституту шляхом розширення входження періодичних видань Інституту до міжнародних науково-метричних баз даних, надання доступу до видань Інституту в електронній формі, розсилки їх до державних органів та органів місцевого самоврядування, бібліотек провідних закладів вищої освіти і наукових установ України, держав-членів ЄС і НАТО;

5) розвиток інформаційних ресурсів та бібліотечних фондів Інституту, розробка спеціалізованих баз даних;

6) запровадження та реалізація просвітницьких проектів серед молоді, студентів і курсантів, аспірантів і докторантів;

7) підтримка діяльності, спрямованої на залучення студентської молоді до просвітницьких та наукових проектів, ініційованих або здійснюваних Інститутом;

8) пошук партнерів, у тому числі іноземних, з метою залучення до процесу популяризації знань в інформаційній та безпековій сферах, підготовки та проведення відповідних тренінгів, курсів, програм.

6.2. Інститут реалізовує вказані завдання шляхом проведення цільових наукових заходів та дискусій, поширення друкованих видань, подальшого розвитку та підвищення ефективності використання Інтернет-ресурсів, соціальних мереж та ЗМІ.

7. Прикінцеві положення

7.1. Стратегія розвитку Державної наукової установи «Інститут інформації, безпеки і права Національної академії правових наук України» на 2021 – 2025 роки схвалюється Вченою радою або Зборами наукових працівників Інституту і затверджується Президією (Бюро президії) Національної академії правових наук України.

7.2. Реалізація Стратегії забезпечується Інститутом у взаємодії з державними органами та органами місцевого самоврядування, правоохоронними органами і органами суду, суб'єктами сектору безпеки і оборони, вищими навчальними закладами і науковими установами, підприємствами та організаціями, у т.ч. іноземними та міжнародними.

7.3. Зміни і доповнення до Стратегії вносяться дирекцією Інституту, схвалюються Вченою радою Інституту і затверджуються Бюро президії НАПрН України.

Дирекція ДНУ ІБП НАПрН України